

מ"ת 59461/07/22 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ליאב גבאי, אופק אלמליח, נועם שאלאשוילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 59461-07-22 מדינת ישראל נ' גבאי (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 287636/2022

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת
נגד
המשיבים
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
1. ליאב גבאי (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד רפי וטל ליטן
2. אופק אלמליח (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן
3. נועם שאלאשוילי
ע"י ב"כ עו"ד יחיאל לאמש

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם על רקע כתב אישום המייחס להם, לכאורה: באישום הראשון - למשיב 1: ייצוא, יבוא, מסחר והספקה של סם מסוכן - ריבוי עבירות; באישום השני - למשיבים 1-3: עבירה של רצח (בכוונה), ולמשיב 1 עבירות של סחיטה באיומים והיזק לרכוש בזדון; באישום השלישי - למשיבים 1-3: עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

2. עובדות כתב האישום:

החלק הכללי-

- א. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררו המשיבים בעיר אשקלון וקיימת ביניהם הכרות מוקדמת.
- ב. דניאל זכרוב (להלן: "דניאל"), אלי זכרוב (להלן: "המנוח") ובני משפחתם (כולם ביחד להלן: "משפחת המנוח") התגורר בדירה ברחוב גדוד הפורצים באשקלון (להלן: "הדירה") בסמיכות למשיבים 1 ו-4. דניאל והמנוח הם אחים.
- ג. בין המשיבים 1 ו-4 לבין משפחת המנוח קיימת הכרות מוקדמת רבת שנים. בין המשיב 3 לבין דניאל קיימת הכרות מוקדמת.
- ד. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום עבד דניאל בתעשיית "רדימקס" (להלן: "מקום העבודה").

האישום הראשון - (למשיב 1)

א. במועדים שאינם ידועים במדויק, ובמהלך כחצי שנה שקדמה ליום 17.06.2022, במספר הזדמנויות, רכש דניאל **המשיב 1** בביתו סם מסוג קנבוס במשקל של כ-60 גרם (להלן: "הסם") תמורת כ-5,000 ₪ (להלן: "הסכום המקורי").

ב. המשיב 1 ודניאל סיכמו כי התשלום בגין הסם ישולם למשיב בהקפה, במועדים שונים שאינם ידועים (להלן: "החוב").

האישום השני (למשיבים 1-3)

א. בהמשך למתואר באישום הראשון, מסיבות שונות ובהם יציאתו של דניאל לחופשת מחלה ממושכת לא עלה בידי דניאל לשלם את החוב למשיב 1 כפי שסוכם ביניהם.

ב. כתוצאה מן האמור התגלע סכסוך בין דניאל למשיב 1 (להלן: "הסכסוך").

ג. בעקבות הפיגור בתשלום החוב, החליט המשיב 1 לקנות את דניאל בכך שמעת לעת הוסיף המשיב 1 לסכום המקורי תוספת כספית שאף אותה נדרש דניאל לשלם למשיב 1 וזאת עד אשר הגיע סכום החוב הנדרש על ידי המשיב 1 ל-15,000 ₪ (להלן: "החוב המוגדל").

ד. במספר הזדמנויות שמועדן המדויק לא ידוע, בעקבות דרישותיו של המשיב 1, פנה דניאל אל המשיב 1 ואמר לו שלא יעלה בידו לשלם את התוספת הכספית המבוקשת. כמו כן, ניסה לדבר אל ליבו של המשיב 1 לבל יקנוס אותו אך ללא הצלחה.

ה. בהמשך למתואר לעיל, ובעקבות הסכסוך, בסמוך ליום 13.06.2022 ועובר לו, איים המשיב 1 על דניאל במספר הזדמנויות שונות והכל במטרה להניעו לשלם לו את החוב המוגדל בכך שאמר לו בין היתר: "שאם לא יפרע את החוב הוא יהרוג אותו, ישרוף לו את הבית ואת מחסני הבית" וכך גם כאשר כתב לדניאל: "הר והר לא נפגשים בן אדם נפגשים. אבא שלך בלי קשר חייב לי 15 אלף, אתה רוצה לך למשטרה אני מבטיח לך את יהפוך את אמא שלך זונה כבר דיברת איתה.... חבל על הזמן זה עולה תעשה עם זה מה שאתה רוצה, אני בסוף את הכסף שלי יקבל בסוף הסיפור הזה יגיע לחמישים אלף אני יאנוס אותך יבן זונה...".

ו. במועד שאינו ידוע במדויק, אך לפני יום 13.06.2022 הגיע המשיב 1 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה אל הדירה כשהם מצוידים בפטיש. במהלך דברים אלה ובמטרה להניע את דניאל לשלם למשיב 1 את החוב המוגדל, המשיב 2 והאחר דפקו על דלת הדירה באמצעות הפטיש, בעטו בה, ואיימו על דניאל שאם ייצא מפתח ביתו הוא ימות.

ז. בעקבות האמור ובהמשך לסכסוך, במהלך חודש יוני 2022, במועד שאינו ידוע במדויק, חתך המשיב 1 את מנעול המחסן של משפחת המנוח.

ח. ביום 13.06.2022 בשעות הצהריים איים המשיב 1 על דניאל במטרה להניעו לשלם לו את החוב המוגדל בכך ששלח אל דניאל הודעה קולית ובה אמר לו: "אם אתה בורח ממני מה? אני לא מבין אחי החוב הוא 15 אלף יא בן שרמוטה לאיפה אתה רוצה להגיע? אני מבטיח לך שהיום זה יגמר יא בן זונה".

ט. בהמשך הערב, סמוך לשעה 21:00 בהוראת המשיב 1 הגיעו לדירה שניים שזהותם אינה ידועה ואיימו על דניאל במטרה לגרום לו לשלם למשיב 1 את החוב המוגדל, בכך שהם חתכו מארון החשמל השייך לדירה את חוטי החשמל, ובמעשיהם גרמו לנפילת החשמל בבית משפחת המנוח. מיד לאחר מכן, השניים ברחו אל ביתו של המשיב 1.

י. בו ביום, בסמוך לאחר האירוע המתואר לעיל, בשל חששו לחייו של דניאל ולשלומם של יתר בני משפחת המנוח, ניגש אביו של המנוח ניקולאי זכרוב (להלן: "האב") אל ביתו של המשיב 1 על מנת לשוחח עם המשיב 4 במטרה ליישב את ההדורים עם המשיב 1 (להלן: "השיחה").

יא. המעמד השיחה בה נכחו האב, משיב 1 ומשיב 4, התחייב האב בפני משיב 4 כי דניאל יפרע את החוב המוגדל במהלך חודש יולי וכנגד התחייבות זו, ביקש האב ממשיב 4 להורות למשיבים לחדול ממעשיהם. משיב 4 נעתר לבקשת האב והתחייב בפני האב כי לא יאונה כל רע לבני משפחתו.

יב. לאחר האירועים המתוארים לעיל, ביום 17.06.2022 בשעות אחר הצהריים, סייעו דניאל ואביו בפירוק של דוכני ירקות ופירות שהוקמו מתחת לבניין בו הם מתגוררים (להלן: "הרחבה").

יג. סמוך לשעה 16:36 רכב משיב 3 על אופניים חשמליות (להלן: "האופניים") מרחוב צומת בן גוריון פינת הנשיא באשקלון לביתו של משיב 1. בסמוך לשעה 16:39 בעת שרכב על האופניים לכיוון ביתו של המשיב 1 ברחוב גדוד הפורצים באשקלון הבחין המשיב 3 בדניאל שעובד ברחבה.

יד. משיב 3 עצר בסמיכות לדניאל, ניגש אליו ואמר לו "בוא ליעקב בוא ליעקב", משסירב דניאל לגשת עם משיב 3 אל ביתו של משיב 1 אחז המשיב 3 בידו של דניאל, חייג למשיב 1, ואמר לו "דני פה אני תפסתי אותו בוא מהר".

טו. בתגובה לאמור ובשל חששו לחייו, דחף דניאל את המשיב 3 מעליו, דקר אותו בישבנו וברח מן המקום.

טז. מיד לאחר מכן, בעקבות שיחת הטלפון שביצע המשיב 3 כאמור לעיל, בסמוך לשעה 16:40 הגיעו במהירות אל הרחבה משיב 1, משיב 2 ואביה עזרן וזאת כאשר משיבים 1 ו-2 מצוידים בחפצים חדים שונים, ובין היתר במספרים (להלן: "החפצים החדים").

יז. מיד בהגיעם אל הרחבה צעק המשיב 1 אל האב ואמר לו כי בנו ימות היום, והמשיב 2 תקף את האב בכך שהיכה אותו בפניו מספר פעמים.

יח. באותה העת שהה המנוח בבית. שמע המנוח את הצעקות והאיומים כלפי בני משפחתו והבחין מחלון ביתו בתקיפת האב, צעק המנוח לעבר משיבים 1-3 "למה ככה יעקב".

יט. המשיבים בתגובה, כשהם מצוידים בחפצים חדים, החלו לצעוד במהירות לעבר בית משפחת המנוח וזאת תוך שהמשיב 1 צועק לעבר המנוח "היום דני מת, אתה רוצה לראות דני היום מת".

כ. בתגובה לאמור, ובשל החשש לשלום בני משפחתו, ירד המנוח בבהלה מקומת ביתם זאת במטרה להגיע אל אביו.

כא. בכניסה לבניין המגורים בו מתגוררת משפחת המנוח (להלן: "הבניין") ובסמוך לגרם המדרגות,

פגשו המשיבים 1-3 במנוח שחסם בגופו את הכניסה לבנין. המשיבים 1-3 התנפלו על המנוח, ודקרו אותו, בצוותא חדא בכל חלקי גופו, באמצעות החפצים החדים, כל זאת בכוונה לגרום למותו.

כב.מיד לאחר מכן, נמלטו בריצה המשיבים 1-3 מהמקום כאשר הם מותירים את המנוח פצוע ומדמם על הארץ.

כג. למקום הוזעקו כוחות הצלה שפינו את המנוח לבית חולים ברזילי לאחר מתן טיפול ראשוני במקום וכשמצבו אנוש. מותו של המנוח נקבע בבית החולים.

כד.כתוצאה ממעשי המשיבים 1-3 נגרמו למנוח בין היתר הפגיעות הבאות: פצע דקירה בחזה מצד שמאל, פצעי דקירה במוותן השמאלית ובירך הימנית, פצעי דקירה או חתך בשכם השמאלית, פצעי חתך בצד הקדמי של הגו ובגף העליון השמאלי.

כה.מותו של המנוח נגרם כתוצאה ממעשיהם של המשיבים 1-3 מהלם תת נפחי בעקבות פצע הדקירה לחזה שמאל. תעלה הדקירה בחזה בלב וגרמה לדימום מפושט שגרם למותו בטווח הקצר.

כו. מיד לאחר מכן נמלטו המשיבים 1-3 בבהילות מן המקום והיו במנוסה מהמשטרה עד אשר נעצרו. המשיב 3 נעצר ביום 26.06.2022 והמשיבים 1-2 נעצרו ביום 29.06.2022.

כז. המשיבים במעשיהם כמתואר לעיל גרמו בצוותא חדא למותו של המנוח בכוונה.

האישום השלישי: (למשיבים 1-3)

א. בסמוך ולאחר מעשה הרצח, כמתואר באישום השני, פנו המשיבים 1-3 אל אבירן בן לוי (להלן: "אבירן") והורו לו לקחת את האופניים מזירת הרצח ולהחביאם בביתו של המשיב 1 וזאת בכוונה להכשיל הליך שיפוטי, בכך, שבין היתר, המשטרה לא תוכל להתחקות אחר זהותם.

ב. בהתאם להוראות המשיבים 1-3, ובשל החשש מפניהם, נטל אבירן את האופניים מהרחבה והעבירם אל ביתו של המשיב 1.

3. **ב"כ המבקשת** טענה כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, והן, בעיקרן:

ביחס לאישום הראשון (סחר בסמים - ביחס למשיב 1 בלבד)

הפנתה להודעות **דניאל אחיו של המנוח** בהן מוסר את השתלשלות העניינים בעניין מקור הסכסוך והחוב הכספי בעקבות רכישת הסמים מהמשיב 1. תחילה, בהודעתו הראשונה מוסר אודות קיומו של חוב כספי (הודעה מיום 17.06.2022 שעה 18:15), בהמשך וכבר בהודעתו השנייה מוסר פרטים אודות רכישת הסמים (הודעה מיום 17.06.2022 שעה 20:15);

עוד בהקשר זה, הפנתה **להתכתבות במסרונים בין המשיב 1 לדניאל** המצביעות על קיומו של חוב כספי עליו סיפר דניאל בהודעותיו;

עוד הפנתה **להודעת אביו של המנוח** בה מאשר את גרסתו של דניאל כי החוב בין דניאל למשיב 1 מקורו ברכישת סמים מהמשיב 1 וכן מוסר שבעקבות החוב פנה למשיב 4 ליישב את ההדורים וכי השיחה ביניהם התקיימה בנוכחות המשיב 1.

ביחס לאישום השני (רצח. בנוסף, למשיב 1, סחיטה באיומים והיזק לרכוש בזדון) המבקשת הפנתה לראיות הבאות:

א. **הודעות אביו של המנוח** - באת-כוח המבקשת, הקדימה ואמרה, כי האב נקרע בין הרצון לספר למשטרה על חלקם ומעשיהם של המשיבים באירוע, לבין החשש ששיתוף פעולה עם המשטרה עשוי להביא להפללתו ולהפללת בנו דניאל באשר לחלקם ומעורבותם ברכישת הסמים (האישום הראשון). משכך, בהודעתו הראשונה של האב במשטרה, הודעה שנגבתה בזירה, דקות ספורות לאחר הרצח, כשהאב עוד הלום מהאירוע, ואינו יודע את ממדי הנזק (ראה חקירה מיום 17.06.2022, שעה 17:04). האב, שנכח במקום הרצח וראה את האירוע, קשר את המשיבים לביצוע הרצח של המנוח, עם זאת, האב ניסה לטשטש את חלקו של דניאל באירועים המתוארים בכתב האישום, בכך שטען שמי שדקר באמצעות סכין את המשיב 3, היה המנוח ולא פירט על עסקאות הסמים בין ילדיו לבין המשיבים 1 ו-4.

עוד הפנתה המבקשת, **להודעתו השנייה** של אבי המנוח במשטרה, מיום 17.06.2022 שעה 18:48, שם האב חזר על גרסתו הראשונה (הרחיק לחלוטין את דניאל מזירת הרצח), והוסיף שהרקע לביצוע המעשים הינו חוב כספי של דניאל למשיב 1 בגין הלוואה שדניאל לקח מהמשיב 1. כמו כן, במסגרת חקירה זו, האב פירט את מעשי ההתנכלות שקדמה למעשה הרצח, של המשיב 1 וחבריו, לבני המשפחה, וכן סיפר על השיחה שקיים עם המשיב 4 בנוכחות המשיב 1, בניסיון ליישר את ההדורים.

עוד לשיטת המבקשת, **מהודעתו השנייה** של האב במשטרה, עולה באופן מובהק, המתח שנע בין הרצון של האב לספר למשטרה על חלקם ומעשיהם של המשיבים באירוע, לבין החשש שכתוצאה משיתוף פעולה מלא עם המשטרה, הוא יסבך את דניאל בפלילים בגין חלקו באירוע הרצח ומעורבותו ברכישת הסמים, וכן, שהפללתם של המשיבים 1, 4 בגין חלקם, תעמיד את בני משפחת המנוח בסכנה מפני המשיבים ובני משפחתם.

בהקשר זה נטען, כי למשל כאשר האב סיפר למשטרה אודות האירוע הטרגי ונסיבותיו, האב הלך עם המשטרה צעד אחד קדימה, בכך שסיפר על מעלליהם של המשיבים 1-3, אם כי, לא בהרחבה (ראה לעניין זה עמ' 7-9 וכן עמ' 13-18), אך ככל שהבין את ההשלכות של מעשיו (מהפללתם של המשיבים), האב לקח שני צעדים לאחור ונסוג בו מרצונו לפתוח את סגור לבו בכך שהתקשה מאוד לפרט אודות חלקם ומעורבותם של המשיבים באירוע (ראה בעניין זה תמליל החקירה, עמ' 10-11, שם האב אמנם קושר את

המשיבים למעשה הרצח, אך לא מרחיב כשנשאל על הסכינים, מספר הדקירות). כך גם כאשר נתבקש למסור למשטרה את מצלמות האבטחה המצויות בביתו, סירב לעשות כן בתואנה שדקות לאחר שהמשטרה תסיים באיסוף הראיות, הוא ובני משפחתו יישאו בתוצאות שיתוף הפעולה עם המשטרה (ראה תמליל חקירה, עמ' 19-20, וכן עמ' 34-35).

עוד לגישת המבקשת, כאשר האב הביע בפני המשטרה את החשש מכך שבעקבות שיתוף הפעולה שלו עם המשטרה הוא ייתפס בעיני המשיב 1 ובני משפחתו כ"מלשן" (ראה תמליל חקירה עמ' 20, שורה 747... שם אומר, בין היתר: "עברין יעקב הוא עברין", עמ' 46 שורה 1136-1149). עובדה שלדידה של המבקשת, מנעה מהאב לשתף פעולה עם המשטרה באופן מלא גם לגבי פרטי אירוע הדקירה של המנוח. וכך גם הם פני הדברים כאשר האב הביע בפני החוקר שאם ישתף פעולה עם המשטרה יבולע לבנו הקטן דניאל, על ידי משפחתו של המשיב 1 (ראה תמליל חקירה, עמ' 31).

עוד הפנתה המבקשת להודעתו השלישית של האב מיום 19.06.2022 - לפיה, האב החליט לשתף פעולה עם המשטרה במרבית הדברים (מחד, האב מתקשה לספר שראה את בנו דניאל דוקר את משיב 3 מאידך טוען, שדניאל היה זה שסיפר לו על מהלך הדברים בינו לבין משיב 3). גם במחיר שדבריו יביאו להפללתו ולהפללת דניאל בגין חלקם באירועים.

עוד לשיטת המבקשת, במסגרת חקירה זו, האב סיפר גם על הרקע לביצוע המעשים של המשיבים 1-3 (חוב כספי של דניאל בגין רכישת הסמים), שהמנוח הבחין מחלון ביתו שתוקפים את האב, ועל כן צעק לעבר המשיב 1 "למה ככה יעקב, למה ככה אתה עושה את זה?" שהמנוח נחלץ לעזרת האב וירד מביתו אל אביו, העובדה שהשכן אבירן נכח במקום בזמן ביצוע מעשה הרצח, חלקו וחלקו של המנוח בסמים שרכש המנוח מהמשיב 3.

עוד נטען, כי במסגרת הודעתו השלישית, האב קושר באופן שאינו משתמע לשתי פנים, את חלקם ומעורבותם של המשיבים 1 ו-2 במיוחס להם בכתב האישום ושולל מכל וכל את גרסתו של המשיב 3, כי רק הוא זה שדקר את המנוח, וכי נאלץ לעשות כן בשל הצורך להגן על עצמו מפני המנוח (ראה עמ' 1, שורה 8 וגם עמ' 5, שורה 132).

עוד הפנתה המבקשת להודעתו הרביעית של האב מיום 07.07.2022 - נטען, כי האב חוזר על עיקרי עדותו השלישית ובכלל זה גם על כך שקשר את המשיבים 1-3 למיוחס להם בכתב האישום ושולל מכל וכל את טענת ההגנה העצמית. כמו כן, הוסיף, שמיד עם הגעתו של המשיב 1 למקום, המשיב 1 "שש אלי קרב" כשצעק "דני מת עכשיו." (ראה עמ' 3, שורה 79-80). כמו כן, כאשר המשיבים 1-3 צעדו לכיוון הבניין בו מתגוררת משפחת המנוח, המשיב 1 היה אחוז באמוק בכך שבידיו מספרים והוא צעק "דני עכשיו מת".

עוד לשיטת המבקשת, במסגרת חקירה זו, לראשונה האב מספר שראה את כל מהלך הדברים שקדמו

לרצח בין דניאל למשיב 3, אך לדבריו, עקב החשש שהפללתו תכניס את דניאל לכלא, הוא נמנע מלספר על כך (ראה לעניין זה עמ' 4, שורה 88-87).

עוד לטענת המבקשת, במסגרת חקירה זו, ולבקשת המשטרה, האב גם נתן הסבר לפערים בגרסאותיו הקודמות. לדבריו, מאחר והוא חשש לשלומם של דניאל, וללחצים שיופעלו כנגד המשפחה בעקבות החובות שהותיר המנוח בגין רכישת הסמים, שכן הוא לא סיפר את כל מהלך הדברים (ראה לעניין זה עמ' 4, שורה 111).

עוד בהקשר זה, המבקשת הפנתה להודעת האב מיום 17.07.2022, שם האב שב ומחדד את פרטי האירוע. ושוב, שולל לחלוטין את טענת ההגנה העצמית ומפרט כיצד בצוותא חדא, תקפו המשיבים 1-3 את המנוח באמצעות חפצים חדים, וזאת מבלי שהמנוח יכל לעשות דבר כדי להגן על חייו.

עוד נטען, כי גם בחקירה זו, האב שיתף את המשטרה מדוע בהתחלה לא שיתף פעולה עם המשטרה בחקירותיו הראשונות. (ראה עמ' 3, שורות 85-90, וכן עמ' 4 שורות 108-101)

עוד הפנתה המבקשת **לשחזור שנעשה עם האב מיום 06.07.2022** במסגרתו תיאר היכן עמד בזמן האירוע, מה בדיוק עיניו ראו, מה עשו המשיבים 1-3, מה היה חלקו של המנוח וכיוצ"ב (ראה מט 37/22).

ב. בנוסף, המבקשת הפנתה **להודעות דניאל אחיו של המנוח** - נטען כי בדומה לאביו של המנוח גם דניאל בהודעתו הראשונה חשש לשתף פעולה ועל כן, בגרסתו הראשונה הרחיק עצמו מהמיוחס לו.

עוד נטען, כי בחלוף כמה שעות מהאירוע, דניאל משתף פעולה עם המשטרה ומוסר בהודעתו אודות הרקע לסכסוך והמפגש עם המשיב 3 (ראה הודעות מיום 17.6.2022 שעה 20:15). בנוסף, נטען כי דניאל מסר כי שמע מאביו השכן שנכח במקום בזמן האירוע כי ראה את המשיבים שעטו לעבר המנוח ודקרו אותו יחד בחזה בגב וברגליו ומיד לאחר מכן ברחו מהמקום (ראה הודעה מיום 19.6.2022).

ג. עוד הפנתה המבקשת **להודעות (מסרון) שדניאל שלח למנוח מיד לאחר התקרית עם המשיב 3** (ראה הודעה מיום 4.7.2022); **סרטון** שצילמה יוליה - שכנה של המנוח - **בו נצפה אביו בסמוך לאחר הרצח לוקח את האופניים עימם הגיע המשיב 3 לזירה; הקלטת שיחת טלפון של אביו עם דניאל, בה נשמע אביו אומר שהוא חושש לחייו ומפחד להסתבך** (ראה הודעה מיום 5.7.2022).

ד. עוד הפנתה המבקשת **להודעות של אמו של המנוח** -

נטען כי האם, במהלך חקירותיה סיפרה, כי ביום האירוע, ברגעים שקדמו לרצח, הייתה בביתה יחד עם בניה

- אלכס ויבגני. בזמן שהאם עבדה במטבח, היא שמעה את המנוח צועק מחלון הסלון "יעקב למה ככה מה אתה עושה?", מיד לאחר מכן, האם גם שמעה את המשיב 1 צועק למנוח: "היום דני מת אתה רוצה לראות היום דני מת". בעקבות האמור, המנוח יצא במהירות מן הבית, מבלי שלקח דבר. האם יצאה בעקבות המנוח וצעקה לעברו שלא יעשה דבר (ראה לעניין זה הודעת האם מיום 17.06.2022, שעה 18:51, וכן הודעה מיום 28.06.2022 שעה 16:00 וכן הודעות מיום 06.07.2022 ו-21.07.2022).

עוד נטען, כי במסגרת חקירתה של האם, הושמעה לה הקלטה מיום האירוע, בה האם זיהתה את קולו של המשיב 1 בזמן אמת, נשמע צועק ומאיים: "דני אבא שלך דקור יא בן זונה ואתה מת יא בן שרמוטה".

עוד נטען, בהקשר זה, כי האימא גם זיהתה את קולו של המנוח אומר "למה ככה יעקב" וכן זיהתה במספר הזדמנויות את קולו של אבירן שנכח במקום.

עוד נטען, כי האם בהודעותיה, שיתפה אודות ההתנכלויות שתיאר האב בהודעותיו, מצד המשיב 1 בטרם הרצח.

ה. עוד הפנתה המבקשת להודעת אחיו של המנוח יבגני - ששהה בבית המשפחה יחד עם אמו בזמן האירוע. מסר כי שמע את המנוח צועק "למה ככה למה אתם עושים ככה" וכן שמע קול מבחוץ שצעק "היום דני מת". עוד מסר כי בעקבות כך הסתכל מחלון מחדר השינה של ההורים וראה שלושה גברים עומדים בכניסה לבניין "מתחת לבלוק בכניסה.. אבא שלי כבר היה בצד והם שלושתם עמדו מתחת לבלוק... אני לא ראיתי פנים ראיתי רק את הראש שלהם למטה..".

עוד מסר כי שמע את אמו מבקשת מהמנוח לא לרדת, הבין כי משהו קורה וכאשר ירד בעצמו למטה ראה שלושה שנמלטים מהמקום לכיוון הגן (הודעה מיום 3.7.2022).

עוד הפנתה המבקשת לשחזור שנערך עם אחיו של המשיב, במסגרתו הצביע על המקום בו עמד אביו בזמן האירוע, אותו מקום עליו הצביע אביו של המנוח כמקום בו עמד (ראה שחזור מיום 6.7.2022).

ו. עוד הפנתה המבקשת להודעות אבירן השכן (ע"ת 6) - נטען, כי אבירן נכח בזירה אולם סירב לשתף פעולה, וזאת בשל חששו מפני המשיב 1 ובני משפחתו.

בעניין זה הפנתה המבקשת לאמירותיו של אבירן בשיחה עם דניאל, אחיו של המנוח- לדבריו, הועבר לו מסר דרך אביו שאם ידבר יהרגו אותו, וכי אינו מעוניין להסתבך עם משפחת המשיבים היות וזו משפחה מסוכנת (ראה מט 33/22 עמ' 8).

עוד הפנתה המבקשת לאמירותיו של אבירן, כי קיבל מסרים שאם ישתף פעולה ו"יצא עד תביעה" הוא מת (ראה תמליל תשאול מיום 5.7.2022 עמ' 7). נטען, כי בתשאול הראשון שערך החוקר עוזי עם אבירן ודניאל ביום 05.07.2022, תוך שאבירן מנסה להרחיק את עצמו מהזירה, ברגע של רצון טוב, העד גם קושר את עצמו לאירוע ולנעשה בו, בכך שסיפר - שביום האירוע הוא ראה את דניאל דוקר את המשיב 3... מיד לאחר מכן המשיב 3 ברח מהמקום וחזר יחד עם כל הילדים (כוונתו למשיבים 1 ו-2). הילדים נתנו לאביו של המנוח מכות ומיד לאחר מכן, רצו אל הכניסה של הבניין בו מתגוררת משפחת המנוח. בהמשך, אבירן הבחין במנוח יוצא מהכניסה ומתמוטט.

עוד נטען, כי אבירן במסגרת שיחה זו, מאשר שהמשיבים לקחו לו את הטלפון ואף מסביר את הסיבה לכך - חששו שמא אבירן יתעד את מעשיהם.

עוד בהקשר זה נטען, כי בתשאול שני שערך החוקר עוזי קטני עם אבירן - כאשר האחרון מנסה לברר מי האנשים שנכחו במקום בזמן האירוע, הוא מדבר על המשיב 1 ומשיב 3, אבירן אומר לו, שבוודאות הם אלו שהיו, וכשהחוקר עוזי מתעקש שהיה אחד נוסף ואבירן טוען שלא היה - כאשר החוקר מציג לאבירן סרטון בו נצפים שלושת המשיבים ולאחר שעוזי מבטיח לעד, כי לא יעשה שימוש בדבריו - אבירן מספר שהשלישי הוא אופק (המשיב 2), אך מחשש שמא יבולע לו, טוען, כי משיב 2 לא היה שם.

ז. עוד הפנתה המבקשת לסרטוני מצלמות האבטחה מזירת האירוע - המתעדים את הגעתם של המשיבים 1-2 לזירה כדקה לפני מעשה הרצח, ואת מנוסתם של המשיבים 1-3 מיד לאחר הרצח לביתו של המשיב 1. עוד הפנתה המבקשת לתמליל השמע של מצלמות האבטחה, העולה בקנה אחד עם תיאור בני המשפחה ושולל בתוקף את גרסת המשיבים 1-3, שכן, בזמן אמת, המשיב 1 נצפה מגיע במהירות אל המקום יחד עם משיב 2, כשהוא צועק בקול "שדני ימות", מאיים לפגוע באביו של המנוח, ובתגובה המנוח נשמע אומר "למה ככה יעקב?"

ביחס לאישום השלישי -

ח. הפנתה המבקשת להודעתו של אבירן בה מתאר את השתלשלות האירועים וכן לסרטונים בהם נצפה אבירן כשהוא נוטל עמו את האופניים מהזירה.

אשר לגרסאות המשיבים - נטען כי המשיבים נמלטו מהמקום לאחר האירוע ונעצרו רק בחלוף ימים ספורים, המשיב 3 הגיע מרצונו ומסר הודעה בה שוטח את גרסתו, מאשר כי היה במקום ומוסר כי דקר את המנוח מתוך הגנה עצמית. בהמשך, המשיב 3 חוזר בו מגרסתו, כי הוא היחיד שדקר את כל הדקירות, אולם לא יודע להסביר מי דקר את הדקירות האחרות.

אשר למשיבים 1 ו-2, נטען כי נעצרו אחרי שהמשיב 3 הגיע מרצונו ואז מסרו גרסאות התואמות לגרסת המשיב 3, מוסרים כי המשיב 3 הוא שדקר את המנוח מתוך הגנה עצמית וכי התגוננו מפני המנוח. עוד נטען, כי

המשיבים לא ידעו לפרט מה עשה כל אחד מהם ולא שיתפו פעולה במרבית השאלות שנשאלו.

לשיטת המבקשת, מדובר בגרסאות כבושות ומתואמות. יחד עם זאת, המשיבים קושרים את עצמם למקום ולאירוע, אך טוענים, באמצעות משיב 3, להגנה עצמית, טענה שלשיטת המבקשת, נעדרת כל אחיזה בראיות.

באשר לעילת המעצר - נטען, כי קמה לחובת המשיבים עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ, שכן המשיבים ביצעו לכאורה עבירות חמורות ביותר, המסכנות את ביטחונם של בני אדם ואת ביטחון הציבור.

עוד נטען, כי במשך תקופה ממושכת, המשיב 1 התעמר במשפחת המנוח, כמעט בכל דרך אפשרית, באלימות ובאיומים, והכל כדי לגבות את החוב כלפיו, ומשלא צלח, בצוותא חדא, מימשו המשיבים את זממם ורצחו את המנוח שכל חטאו היה בכך שהוא ניסה להגן על אביו ובני משפחתו.

עוד נטען, כי לחובת המשיבים קמה חזקת מסוכנות סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג) + 4 לחוק, שכן המשיבים מואשמים בעבירה החמורה בספר החוקים, עבירה שדינה מאסר עולם. עוד נטען, כי המשיבים ביצעו לכאורה את העבירה, תוך ששלושתם מצוידים בחפצים חדים, וכשמעשי אלימות, נעשו באכזריות, שלושת המשיבים, תקפו את המנוח בו זמנית, וללא רחם, ופצעו אותו בחלקי גופו. כך שהנטל להפרכת החזקה, הוא לפתחם.

עוד נטען, כי לחובת המשיב 1 קמה עילת מעצר סטוטורית, גם מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק, שכן המשיבים 1 מכר לדניאל סמים במספר הזדמנויות, וזאת בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

עוד נטען, כי מסוכנותם של המשיבים מתגברת, בשים לב לעברו הפלילי של המשיב 1, הכולל הרשעות בתחום האלימות, שריצה בגינם מאסר בפועל. למשיב 2 הרשעות בניגוד לפקודת הסמים, אלימות ורכוש, בגין ריצה עונשי מאסרים בפועל. המשיב 3 נעדר עבר פלילי.

לשיטת המבקשת, שום חלופה לא תסכון, ומשכך, דינם להיעצר עד תום ההליכים.

4. טיעוני באי-כוח המשיבים

ב"כ המשיב 1 טען, כי לא קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירת הרצח בצוותא חדא המיוחסת לו בכתב האישום. להלן בתמצית עיקר טיעוני הסנגור, הן בכתובים והן על-פה בדיון שהתקיים במעמד הצדדים -

אשר להודעות אביו של המנוח - נטען, כי מדובר במי שהוא לכאורה **עד מרכזי** בפרשה, אולם לטענת הסנגור, לא ניתן לבסס את התשתית הראייתית לחובת המשיב על דבריו, וזאת מכמה טעמים.

ראשית

נטען, כי מדובר במי שהוא אלכוהליסט ואף ביום האירוע היה בגילופין.

בעניין זה הפנה הסנגור להודעת בנו של העד, דניאל, מיום 17.6.22 שעה 18:15 ושעה 20:15 ביחס לכך שאביו נוהג לשתות אלכוהול ("אבא שלי מסטול... הוא אלכוהליסט... היום שתה וויסקי...") (וכן לאמירותיו ביחס למצבו של אביו ביום האירוע ("לא יודע מה הוא אומר, אבא מסטול, לא יודע איך אתם חוקרים אותו עם כל הכבוד... תרשום גם שהוא שותה ואי אפשר להאמין לו... הוא מסטול גם כרגע" - ראה מט 21/22). עוד בעניין זה נטען, כי החוקרים לא טרחו לבדוק מה מצבו של האב טרם גבו ממנו הודעה ואף לא אחרי.

שנית

נטען, כי הודעותיו של האב מלאות בסתירות מהותיות לאופן תיאור התרחשות האירוע.

בעניין זה נטען, כי האב תחילה מסר, כי המשיב 1 דקר את המנוח **בסכין מתקפלת** בצבע שחור, אולם בהודעה השנייה מסר, כי המשיב 1 "ברח כמו זבל", וכי הוא רק "חושב" שהמשיב 1 דקר.

בנוסף נטען, כי גם למקום ומספר הדקירות - האב תחילה מסר, שהמשיב 1 דקר את המנוח "בצד ליד הלב", ובהמשך מסר, כי דקר "אחד אולי בצד ימין אולי בצד שמאל" (ראה הודעת האב מיום 17.6.22, ותשאול מט 20/22).

עוד בעניין זה הפנה הסנגור להודעת אביו של המנוח מיום 19.6.22 בה מוסר גרסה אחרת למה שמסר בהודעות הקודמות - מוסר כי המשיב 1 דקר את המנוח עם **מספריים** בחזה כמה פעמים ("הוציא את המספריים מהצד... מספריים גדולות.. האחרים עם סכין בידיים.. ש- בעדות הראשונה אמרת שיעקב דקר עם סכין ולא מספריים למה אמרת את זה? ת- לא ראיתי טוב ראיתי כמו ברק מההתחלה וחשבתי שזה סכין ואחרי שהוא הוציא את זה מהגוף ושוב הכניס אז ראיתי שמדובר בשני להבים שזה מספריים..").

לשיטת הסנגור, חלה תפנית בגרסתו של האב בין סכין שחורה מתקפלת להעד סכין למספריים, בין כמות הדקירות שהפכה מדקירה אחת עם סכין לשתיים עם מספריים וכך גם באשר למיקום הדקירות בין הצד של הלב לבין "אולי בצד ימין אולי בצד שמאל".

עוד נטען כי אביו של המנוח לא נשאל על ההבדלים בגרסאות שמסר. עוד בעניין זה הפנה הסנגור להודעה מיום 17.7.22, כחודש ימים לאחר האירוע, רק בה נשאל אביו של המנוח אודות הפערים בגרסתו.

עוד נטען, כי ישנם הבדלים מהותיים בין אמירותיו של האב בתמליל החקירה (מסומן מט 24/22) לבין אלה שבהודעתו מיום 19.6.22. עוד הפנה הסנגור להודעה מיום 7.7.23 ולתמליל החקירה (מסומן מט 42/22) אשר גם ביניהן, לשיטת

הסנגור, ישנם הבדלים באמירותיו של העד.

עוד נטען כי אביו של המנוח מסר כי המנוח ירד מכניסת ביתו ומיד ניגש לתקוף את המשיב 1 ולחנוק אותו (הפנה למט 40/22 שורות 525-539). עוד נטען כי סרטוני מצלמות האבטחה סותרים את גרסת אביו של המנוח כי המשיב 1 היה עם מספרים בידו ונמלט מהזירה כשהוא אוחז במספרים, שכן מצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה, לא נראה שהמשיב 1 אוחז בידיו במספרים.

עוד נטען כי השחזורים שנעשו עם אביו של המנוח, סותרים את הדברים שמסרה טטיאנה אמו של המנוח ואת הדברים שמסר אבירן השכן לאופן התרחשות האירוע. עוד נטען, כי השחזורים נעשו זמן רב לאחר האירוע, וכי לא נבחנה כראוי זווית ראייתו של האב מהמקום בו עמד בזירה. בנוסף, הלן הסנגור על השחזור "המחודד" שנעשה עם אביו של המנוח ונטען כי מטרתו בידוי ראיות. (ראה לעניין זה הודעת טטיאנה מיום 17.06.2022 שעה 18:51 עמ' 2 שורות 14-20, וכן תמליל מט' 34/22, עמ' 5 שורות 101-108)

עוד לשיטת ב"כ המשיב, המבקשת בחרה להתעלם מכל אותן סתירות מהותיות, כמו גם מאותן אמירות של העד עצמו, לפיהן המנוח ירד מכניסת ביתו ומיד ביקש לתקוף המשיב 1 ולחנוק אותו, והכל למען יתיישבו הדברים עם האישום בעבירת הרצח. עוד בהקשר זה נטען, כי דברים אלו מלמדים כי אין ולא יכולה להיות כל דרך, לבחור משלל גרסאות העד, מהי הגרסה הנכונה, ומשכך, בחרה המאשימה לנסח באופן כללי את העובדות המתוארות בכתב האישום, על כל המשתמע מכך.

לשיטת הסנגור, עדות זו יש בה למעשה כדי להעמיד בפני בית המשפט את טיבו ואופיו של עד זה כמו גם טיבה ואופייה של החקירה, מגמתית, אינה הוגנת ואשר כל כולה נועדה להפליל את המשיב 1 במיוחס לו.

אשר לעדות אחיו של המנוח, דניאל -

נטען, שמדובר בעדות מפי השמועה, שכן לדבריו, שמע מאחר בשם אבירן בן לוי (השכן), שראה את האירוע בו המשיבים גרמו למותו של המנוח, כאשר לשיטת המאשימה, מדובר באמרות שהינן לתוכן הדברים.

לשיטת הסנגור, כבר עתה יישאל, האם אותו דניאל (הדוקר ובעל הסכסוך), יכול להעיד עדות מפי השמועה ואשר אי קבילותה לא מוטל בספק כלל וכלל כבסיס מספיק למעצר עד תום ההליכים.

אשר לעדותו של אבירן השכן - נטען, כי האחרון מסר שהיה עם אביו של המנוח ולא ראה כלום מהמקום בו עמדו (הפנה למט 34/22). עוד בהקשר זה נטען, כי אין ולא יכול להיות כל סיכוי לפיו עד הראיה היחיד - אביו של המנוח, ראה ההתרחשות בתוך הכניסה לבניין.

עוד בעניין זה נטען, כי נעשו על אבירן 'תרגילי חקירה' שלא צלחו (ניסיון של החוקר עוזי קטני לתת לו טובות הנאה כספיות - מט 34/22 שורות 17-21 וכינוי אבירן "נאצי" - מט 34/22 שורות 81-82). עוד בהקשר זה, לשיטת הסנגור, היחידה החוקרת, כמו גם המאשימה בתיק זה, בחרו להסתפק בעדותו הרעועה והמשובשת של אבי המנוח, כדי להגיש, לא פחות, אישום ברצח כנגד המשיב והאחרים.

אשר למצלמות האבטחה המתארות הגעתם של משיב 1 ומשיב 2 ואת מנוסתם של המשיבים 1-3 מיד לאחר האירוע - נטען, כי לראיה זו אין כל ערך, שעה שהמשיבים אינם מכחישים לא את הגעתם ולא את בריחתם.

לסיכום - לשיטת הסנגור, חומר הראיות שנאסף, אין בו כדי לגבש ראיות לכאורה לחובת המשיב 1 בעבירת הרצח המיוחסת לו בכתב האישום.

ב"כ המשיב 2

ב"כ המשיב 2, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב. יחד עם זאת, לגישתו, מדובר בראיות חלשות, שלא מצדיקות המשך מעצרו של המשיב.

ב"כ המשיב הצטרף להשגות ב"כ המשיב 1, ככל שנוגע להודעותיו של העד המרכזי - אבי המנוח (ניקולאי זכרוב), כמפורט לעיל. בנוסף, לשיטת הסנגור, בניגוד לטיעוני המאשימה, אבי המנוח לא חשש מפני המשיבים למסור הודעה במשטרה, לרבות הודעה שיש בה כדי להפליל את בנו דניאל, אלא מדובר בהסבר "מאולץ" של המאשימה לבעייתיות בהודעותיו של העד (פעם אחת האב אומר שיש חמישה אנשים שהגיעו... פעם אחת ארבעה אנשים... פעם עם כיפות פעם בלי... פעם יעקב עם סכין פעם הוא בלי כלום).

באשר לשחזורים שנערכו במסגרת החקירה - נטען, כי היחידה החוקרת, משראתה שהעד לא "מספק את הסחורה" בשחזור הראשון, אצה להם הדרך לבצע שחזור נוסף, תחת הכותרת שחזור "החידוד", במסגרתו הדריכו החוקרים את העד כיצד לתאר את השתלשלות האירועים כדי שיתאימו למטרותם של החוקרים.

אשר לגרסת המשיב - נטען, כי המשיב מסר גרסה מפורטת. בחקירתו הראשונה אישר שהיה בזירה, ראה את משיב 3 נאבק במנוח ואז באו הוא ויעקב והזיזו אותו הצידה כדי שלא יקרה לו משהו, וברחו מהמקום. לשיטת הסנגור, המאשימה לא הביאה ראיה שסותרת את גרסתו של המשיב.

עוד נטען, כי ישנן סתירות בין הודעות בני משפחת המנוח, שכן אמו של המנוח מסרה, כי אביו של המנוח אמר לה שלא ראה מה קרה, כי עמד ליד המשאית. כמו כן, סתירות בין שני עדי הראיה - אבי המנוח ואבירן השכן - אחד אומר "ראיתי" השני אומר שלא יכול להיות שהוא ראה.

לסיכום - ב"כ המשיב עתר להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בשל החולשה הראייתית שעמד עליה לעיל.

ב"כ המשיב 3

ב"כ המשיב 3 טען, כי המשיב התייצב בתחנת המשטרה ומסר את גרסתו לאירוע, לפיה פעל מתוך הגנה עצמית, שכן המנוח התייצב מולו בחדר המדרגות של הבניין עם שני סכינים גדולים והמשיב חש סכנה לחייו ועל כן, דקר אותו.

בעניין זה נטען, כי גרסתו של המשיב לא נשללה ואף נמצא לה תימוכין בחומר הראיות. הסנגור ציין, כי אמו של המנוח ידעה למסור למוקד 100 של המשטרה, כי "יש דקירות", וזאת על אף שבהודעתה מסרה שלא ראתה את האירוע.

עוד הפנה הסנגור להודעתו הראשונה של אביו של המנוח בה ציין האב, כי המנוח היה עם סכין. בעניין זה נטען, כי לשיטת המאשימה האב התבלבל ורצה לחפות על דניאל שדקר את המשיב 3, אולם הדברים לא הוטחו באביו של המנוח ולא התבקשו ממנו הבהרות בעניין. עוד נטען, כי דניאל בהודעתו לא מאשר שאביו ראה אותו דוקר את המשיב 3.

עוד לשיטת הסנגור, מחומר החקירה עולה, כי היו לאירוע שלוש זירות - הראשונה, ליד הבסטה, שם דניאל דקר את המשיב 3. השנייה, בכניסה לבניין בו מתגוררת משפחת המנוח שם התרחש המאבק הפיזי בין המעורבים. השלישית, זירה משנית כ-15 מטרים מחוץ לבניין ליד חומה.

בעניין זה נטען, כי נשאלו אנשים שהיו בזירה דקות לאחר האירוע ואיש לא מסר שראה סכינים. עוד נטען, כי מהחומה לא ניתן לראות מה מתרחש בכניסה לבניין, ובוודאי שלא ניתן לראות אם מי שעומד שם מחזיק בסכין.

עוד נטען, כי בזירה היו בני משפחה של המנוח שיכלו "לנקות" את הזירה מסכינים (אחיו של המנוח יבגני ואלכס והוריו).

עוד נטען, כי המשיב 3 חזר על גרסתו כי פעל מתוך הגנה עצמית גם כאשר דיבר עם מדובב שנתן בו אמון בתא המעצר. לצד הודעתו הראשונה של אבי המנוח, כי המנוח החזיק סכין - נתונים אלה תומכים בגרסת המשיב לטענת ההגנה העצמית.

במישור המשפטי - אשר לעבירת הרצח בכוונת תחילה, נטען כי אין חולק שהמשיבים נשמעים צועקים בתמליל שמע של סרטוני מצלמות האבטחה צועקים "תזמינו אמבולנס". לשיטת הסנגור, התנהגות זו אינה מלמדת על מי שפעל מתוך כוונת תחילה ויש בכך כרסום ביסוד הכוונה.

לסיכום - לשיטת הסנגור, החולשה הראייתית שהצביע עליה בטיעוניו, לצד חומר הראיות התומך בגרסת המשיב להגנה עצמית, מצדיקה שחרורו לחלופת מעצר.

דין והכרעה -

5. הלכה היא, כי בדיון בשאלת מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, נדרש בית המשפט לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם. בשלב בחינת הראיות לכאורה אין בית השפט נדרש לבחון מהימנות עדים או משקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממש בקיומן של ראיות. הלכה זו יפה גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסות שמסר עד.

עוד נקבע, כי על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר לתת בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (בש"פ 352/11 איאסי ברי נ' מדינת ישראל). בנוסף, נקבע כי אין זה ראוי שבית המשפט ייכנס לעובי הקורה יתר על המידה במסגרת הליך המעצר. כך לא מחוסר רצון אלא מחוסר יכולת, בית המשפט לא שמע עדים, מומחים ועוד (בש"פ 1276/17 מדינת ישראל נ' עאמר סלמאן).

6. באשר לאישום השני, שעניינו עבירות רצח, ביחס לכלל המשיבים ועבירות סחיטה באיומים והיזק לרכוש במזיד ביחס למשיב 1 בלבד - התשתית הראייתית לחובת המשיבים מבוססת בעיקר על הודעות עד הראיה, **אביו של המנוח** (ניקולאי זכרוב), שהיה בזירה וצפה באירוע וכן **דוחות שחזור והולכה** בזירה (במסגרתם הצביע היכן התרחש המפגש הראשוני בין בנו דניאל לבין המשיב 3, במהלכו דקר בנו דניאל את המשיב 3 בישבנו... בהמשך, הבחין בהגעת המשיבים 1 ו-2, כאשר המשיב 1 ניגש אליו והכה אותו מספר פעמים בפניו, תוך שהוא צועק לו, כי בנו ימות היום. עוד מתארשבנו המנוח באותה העת היה בבית משקיף מהחלון וצעק לעבר המשיבים "למה ככה יעקב?... המשיב 1 צועק לעבר המנוח: "היום דני מת, אתה רוצה לראות דני היום מת". בהמשך, מתאר (המנוח יצא מהבית ובסמוך לגרם המדרגות, פגש במשיבים וחסם בגופו את כניסתם לבניין. המשיבים התנפלו על המנוח ודקרו אותו בכל חלקי גופו, באמצעות החפצים החדים, לרבות מספריים. מיד לאחר מכן, נמלטו מהמקום).

עוד יצוין, כי תימוכין לחלקים מהודעות אבי המנוח לאופן השתלשלות האירועים, נמצא בתוצרי מצלמות האבטחה, המתעדים את **הגעת המשיבים** לזירה כדקה לפני מעשה הרצח ואת **מנוסתם** מהזירה לאחר האירוע, וכן **בשמע** של מצלמות האבטחה העולה בקנה אחד עם תיאור בני המשפחה, ושולל לכאורה את גרסת המשיבים.

לצד האמור, קיימת **חוות דעת פתולוגית**, המתיישבת עם תיאור העד (במסגרת דוח ההולכה והשחזור שנערך בזירת האירוע) לכלי הדקירה ומקומות הדקירות (כלל פצעי הדקירה וחתך נגרמו מחפץ/חפצים בעל צד מושחז אחד לפחות, כגון להב סכין. פצעי הדקירה בשמאל ובמותן השמאלי מאפיינים שמתיישבים על חפץ בעל שפה אחת מושחזת, ואילו בירך הימנית לא ניתן להעריך זאת... פצעי החתך/דקירה בשכם, מעט חריגים, שכן מהם מתמשכים "זנבות" מקבילים בצורת פצעי חתך ופצע שפשוף, פצעים אלו יכלו להיגרם מחפץ כגון מספריים/מספרי גיזום).

עוד בהקשר זה, יש לציין כי המשיב 3 בחקירתו הראשונה טען כי הוא אשר ביצע את כל הדקירות במנוח באמצעות הסכין שנפלה מידו של המנוח מתוך הגנה עצמית. אולם, לאחר ששוחח עם החוקר עוזי קטני, ביקש

למסור הודעה נוספת ממנה עולה כי שינה את גרסתו - בהקשר זה ר' הודעת המשיב 3 מיום 14.7.22, שעה 11:40.

"נתתי לו מכה והסכין נפלה על הרצפה, הרמתי אותה וחתכתי אותו".

ש. איפה את חותך אותו?

ת. אם אני לא טועה זה או בידיים או במותניים. (ש' 35).

ש. תספר לי בדיוק אם אתה זוכר איפה חתכת אותו?

ת. נראה לי שזה או בידיים או במותניים. (ש' 48)

כמו כן, ראה זכ"ד שערך השוטר עוזי קטני מיום 14.7.22,

עוד בהקשר זה, ר' את הזכ"ד שערך השוטר עוזי קטני מיום 14.7.22.

עוד ראה הודעה נוספת של המשיב 3 מיום 19.7.22, עמוד 14.

ש. רק אתה חתכת או דקרת?

ת. כן.

ש. איך אתה יודע להגיד לי בוודאות שרק אתה?

ת. אני יודע מה אני עשיתי.

ש. יכול להיות שגם יעקב או אופק חתכו או דקרו?

ת. אני לא יודע.

ש. אתה זוכר כמה פעמים אמרת שחתכת אותו?

ת. יש מצב פעמיים או ארבע, אולי דקרתו אותו אני לא זוכר. השתוללתי.

ש. איפה חתכת אותו ואיפה דקרת אותו

ת. אני לא זוכר.

ש. בחקירה האחרונה שלך אתה אמרת איפה חתכת ואיפה דקרת

ת. אמרתי ושב ואמרתי מיליון פעם יש מצב שחתכתי אותו בזרוע ימין או בצד שמאל של החזה, אני לא זוכר...

אני לא זוכר איפה. יש מצב שדקרתי.... יש מצב שדקרתי, אבל אני לא יודע.

ש. האם אתה זוכר כמה פעמים דקרת.

ת. יש מצב פעם אחת.

ש. יש מצב שיותר מפעם אחת.

ת. לא נראה לי.

ש. אני אומר לך כי האבא ניקולאי שהיה למטה כמו שאתה ציינת בחקירה שלך ראה את כל האירוע והוא

מציין שאתה יעקב ואופק דקרתם את בנו בו זמנית, מה יש לך להגיד?

ת. לא נכון.

ש. איך אתה יכול להגיד לי לא נכון כאשר אדם נמצא למטה ורואה בדיוק את המתרחש?

ת. העדות שלו לא קבילה.

ש. למה?

ת. זה הבן שלו. הוא יעשה הכל שירשיעו אותו.

ש. אני אומר לך כי על המנוח יש יותר מדקירה אחת, מה יש לך להגיד? (עמ' 35)

ת. אני חתכתי אותו ויש מצב אני דקרתי אותו.

ש. יש מצב שאתה דקרת את כל הדקירות שיש על הגוף של המנוח.

ת. לא נראה לי.

ש. אז מי דקר את שאר הדקירות שיש על המנוח?

ת. אני לא יודע... זוכר אולי דקרתי אותו פעם אחת וחתכתי אותו.

ש. אני לא מבינה מה קשה לענות על שאלה הרי אני רק שואל אותך האם יכול להיות שאתה דקרת את כל הדקירות שיש על המנוח?

ת. לא.

ש. אז אם אני אומר לך שעל המנוח יש 5 דקירות אתה לא עשית את כולן?

ת. אמרתי לך לא נראה .

ש. התשובה לא נראה זה אומר שיכול להיות שכן. אני שואל אותך שוב על המנוח יש 5 דקירות אתה לא עשית

את כולם?

ת. לא.

7. לא אכחד, כי קיימים פערים בהודעותיו של עד הראיה העיקרי - אבי המנוח, כפי שעמד על כך ב"כ המשיב 1 בהרחבה בטיעוניו בכתובים. יחד עם זאת, עדיין, עדותו של אבי המנוח ממקמת את המשיבים בלב זירת האירוע. כמו כן, נתן הסבר לפערים בגרסאותיו. לדבריו, מאחר והוא חשש לשלומם של בנו דניאל, וללחצים שיופעלו כנגד המשפחה בעקבות החובות שהותיר המנוח בגין רכישת הסמים.

כך **בהודעתו מיום 17.07.2022**, שב ומחדד אבי המנוח את פרטי האירוע. גם שולל לחלוטין את טענת ההגנה העצמית ומפרט כיצד בצוותא חדא, תקפו המשיבים את המנוח באמצעות חפצים חדים, וזאת מבלי שהמנוח יכול לעשות דבר כדי להגן על חייו. גם חזר והסביר, מדוע לא שיתף פעולה עם החוקרים בחקירותיו הראשונות.

עוד בהקשר זה, צפיתי **בסרטון המתעד את השחזור** שערך אבי המנוח עם המשטרה ביום 06.07.2022, מט' 37/22, שם מתאר היכן עמד בזמן האירוע ומה ראה במו עיניו שעשו המשיבים למנוח. בהקשר זה, לא התרשמתי שמדובר בתיאור משולל יסוד שלא יאפשר ליתן בו כל אמון, ואין בהשגות הסנגורים, כדי לקעקע את גרסתו במבחן הלכאורי וביתר שאת, בהיתן חלק מתשובותיו של המשיב 3, שמצאתי לצטט חלק מהן (שולל שהוא דקר את כל הדקירות שנמצאו על גופו של המנוח) לצד ממצאי חוות הדעת הפתולוגית, כאמור לעיל.

באשר לקבילות הודעותיו על רקע טענת השכרות, לרבות ההשגות כנגד הודעת בנו דניאל - מקומן של טענות לעניין קבילותן של ראיות, הוא בהליך העיקרי ולא בשלב זה (ראה בש"פ 1572/05). לגופם של דברים, האמירות שהפנה אליהן הסנגור, של בנו של אבי המנוח (דניאל) עניין ביחס לגודל החוב הכספי שחב דניאל למשיב 1, ולא כפי שמנסה הסנגור בכישרון רב לצייר את התמונה ביחס לקבילות הודעתו של אבי המנוח.

עוד לעניין זה ר' **מט' 21/22**, שם בעמוד 9 שורה 215, 216, אליו הפנה הסנגור בטיעוניו בכתובים - נחקר דניאל זכרוב : "תרשום גם שהוא שותה ואי אפשר להאמין לו, הוא מסטול גם כרגע". החוקר יוסי מזרחי: "לא הרגשתי... אבא שלך דיבר לעניין... הוא אומר שהחוב הוא הרבה יותר גדול".

שוב, גם יתר ההשגות - רובן ככולן עניינן אמינות ומהימנות הודעות אבי המנוח. הלכה היא, שבשלב המעצר בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות וגלויות המעוררות ספק ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 493/22). מכאן שמקומן של השגות אלה להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

מה גם, נקודת המוצא לדיון היא, כי השאלה בשלב זה אינה האם הראיות מספיקות לצורך הרשעת המשיבים מעבר לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. לגופם של דברים - בענייננו, די לעת הזו בראיות המצביעות על הימצאות המשיבים בזירת הרצח, מודעות לביצוע הרצח, והמעורבות הלכאורית במעשה על מנת לבסס אפשרות הרשעתם במיוחד להם. המידה המדויקת של מעורבות המשיבים במעשה הרצח, תידון ותיקבע על ידי המותב העיקרי.

העבירות המיוחסות למשיבים הן עבירות שדרך ביצוען בצוותא חדא. לשם הוכחת יסודותיה העובדתיים של העבירה המבוצעת באופן הזה "לא נדרש כי כל אחד מהמבצעים בצוותא יבצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה" (ראה ע"פ 27965/95). בעבירה המבוצעת בצוותא אנו משקיפים על כלל המבצעים כגוף אורגני מרובה זרועות, אשר "פעולותיה של כל זרועה משויכת לגוף כולו ולכל אחד ממשתתפיו". בשל תפיסה זו, ניתן להרשיע מבצעים בצוותא גם במצבים בהם "לא התברר מהו חלקו המדויק שנטל כל אחד מהם בביצוע". כאשר על פי ההלכה הפסוקה, במצבים מסוימים, די בעצם נוכחותו של נאשם בזירת העבירה כדי להביא להרשעתו בשותפות בביצוע העבירה (ראה לעניין זה ע"פ 2247/10 וכן ע"פ 319/88).

8. ככל שנוגע לטענות המשיבים ביחס להגנה עצמית - לגופם של דברים, אשר לטענת הגנה עצמית כפי שמצאה ביטוי בהודעותיו של המשיב 3, דעתי עם המבקשת שכן לא מצאתי כי בשלב זה הוצגו ראיות נוספות התומכות בטענה זו, מלבד דבריהם של המשיבים, אשר יש לציין שהובאו מפיהם רק עם מעצרו בחלוף ימים מהאירוע. עוד יצוין כי גרסת ההגנה העצמית הובאה לראשונה על ידי המשיב 3 בהודעתו, לאחר שהאחרון התייצב בעצמו בתחנת המשטרה ומסר גרסתו ימים רבים לאחר האירוע.

מכל מקום, מקומן של טענות אלה להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. זאת בהינתן אופיו של הליך הבקשה למעצר עד תום ההליכים והיקפה המוגבל של הבדיקה הראייתית בהליך זה, אשר במסגרתה לא נדרש בית המשפט למכלול הראיות ואינו קובע הכרעות עובדתיות ומשפטיות (ראה בעניין זה בש"פ 405/21 בן דוד נ' מדינת ישראל).

9. בנוסף, המסד הראייתי לחובת המשיבים כולל, בין היתר, גם את הודעותיה של אמו של המנוח אשר הייתה בבית יחד עם המנוח רגעים ספורים לפני שמצא את מותו, מסרה כי שמעה אותו קורא בשמו של המשיב 1 ומיד לאחר מכן שמעה את המשיב 1 צועק למנוח "היום דני מת אתה רוצה לראות היום דני מת". עוד מסרה כי המנוח יצא במהירות מהבית מבלי שלקח דבר (ראה הודעות מיום 17.06.2022, 28.06.2022, 06.07.2022 ו-21.07.2022).

בנוסף, אמירותיו של השכן אבירן שהיה בסמוך לזירת הרצח בזמן האירוע במסגרתן מסר כי ראה את המשיב 3 חוזר למקום יחד עם משיבים 1 ו-2 לאחר שנדקק על ידי דניאל וכן ראה אותם מכים את אביו של המנוח ומיד לאחר מכן רצים לכניסה של בניין המגורים. עוד מסר כי בהמשך לכך הבחין במנוח יוצא מהכניסה של בניין המגורים ומתמוטט. אבירן אף מוסר כי המשיבים לקחו לו את הטלפון הנייד לאחר האירוע. עוד זיהה את המשיבים בסרטון שהוצג לו ומסר כי המעורב הנוסף הוא המשיב 2. אבירן שב והסביר לחוקרים כי מפחד לשתף פעולה שכן קיבל מסרים שאם "ייצא עד

תביעה" הוא מת (ראה תשאל אבירן על ידי החוקר עוזי קטני וכן מט/22).

בנוסף, **הודעות אחיו של המנוח דניאל** בהן מגולל את השתלשלות האירועים ביחס למקור הסכסוך הכספי - חוב של דניאל למשיב 1 בעקבות רכישת סמים וכן ביחס למקרים קודמים בהם המשיב 1 דרש מדניאל ובני משפחתו לשלם את החוב.

בנוסף, **תמליל השמע של מצלמות האבטחה** בו ניתן לשמוע חלק מההתרחשות בזירת האירוע (המשיב 1 נשמע אומר "תגיד לבן שלך הוא מת... דני אבא שלך דקור יא בן זונה ואתה מת יא בן שרמוטה..."). יצוין כי המשיב 1 מזהה כדובר בסרטון על ידי דניאל ואמו של המנוח, ולהם הכרות ארוכת שנים על רקע יחסי שכנות.

למסד הראייתי כמפורט לעיל יש להוסיף כי אין מחלוקת בדבר סכסוך מקדים בין המשיב 1 לדניאל על רק חוב כספי שנוצר בעקבות רכישת סמים (ראה האישום הראשון), במסגרת אותו סכסוך התקיימו אירועים קודמים לרצח בהם המשיב 1, או מי מטעמו, איימו על דניאל ובני משפחת המנוח (ראה בעניין זה הודעת אמו של המנוח ביחס לחתיכת חוטי החשמל בביתם).

10. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים וגם עיינתי בכתובים, וכן עיינתי בכלל חומרי החקירה שהונחו בפניי, וכן צפיתי בסרטונים הרלוונטיים, לרבות סרטון המתעד את השחזור שנעשה עם אביו של המנוח, וכן עמדתי על הודעות בני משפחת המנוח כמפורט לעיל ומנגד על השגות הסנגורים, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום כנדרש וללא כרסום משמעותי כנטען על ידי ההגנה.

באשר ליתר האישומים - שעניינם סחר בסמים, סחיטה באיומים, היזק לרכוש במזיד (ביחס למשיב 1). בנוסף, שיבוש מהלכי משפט ביחס לשלושת המשיבים, לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

11. משנקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום כנדרש, וללא כרסום משמעותי, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, האם יש מקום, בעניינם של המשיבים, לבחון חלופת מעצר שיש בה כדי להשיג את מטרות המעצר.

בשאלה זו כבר נפסק בעבר, כי החובה לשקול את האפשרות לחלופת מעצר קבועה בחוק, ולפיכך על בית המשפט לפעול ככלל על פי חובה זו. יחד עם זאת, בחינה עקרונית זו איננה בהכרח מובילה בכל מקרה לבדיקה קונקרטית על ידי שירות המבחן. עוד נפסק, כי במקרים בהם נשללת על פניה האפשרות לחלופת מעצר - אין צורך להעביר עניינם לבחינה של שירות המבחן על מנת שייבחן האם קיימת בעניינם חלופת מעצר מתאימה (ראה בש"פ 7038/09).

12. הלכה היא, כי רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לביטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו (ראה בש"פ 2646/97 ובש"פ 4128/13).

עוד נקבע, כי כאשר מדובר ברצח, קיים חשש ממשי להימלטות מן הדין אם הנאשם ישוחרר, נוכח העבירה שבה הוא מואשם ונוכח העונש הצפוי לו אם יורשע (ראה בש"פ 5013/17).

13. בנסיבות המקרה שלפניי, ובהינתן האכזריות שבמעשים ותוצאותיו הטרגיות של האירוע, נכונותם של המשיבים לפגוע במנוח על רקע חוב כספי של אחיו דניאל כלפי המשיב 1, תוך הצטיידות מראש בכלי תקיפה (כלים חדים) תקיפת אבי המנוח, איש מבוגר יחסית, אל מול עיני בני משפחתו, תוך איום שירצחו את בנו, ובהמשך, בצוותא חדא, מממשים את האיום בכך שרצחו את המנוח שכל חטאו היה בכך שהוא ניסה להגן על אביו ובני משפחתו.

בנוסף, הימלטותם של המשיבים מיד לאחר מכן מהזירה - המשיבים היו במנוסה מהמשטרה ודרושים לחקירה עד אשר נעצרו, מלמדת על מסוכנותם המובהקת, הן לבני משפחת המנוח בפרט והן לכלל הציבור.

14. מסוכנותם של המשיבים 1 ו-2 מתגברת בשים לב לעברם הפלילי - למשיב 1 עבר פלילי בעבירות אלימות בגין ריצה מאסר בפועל, למשיב 2 עבר פלילי בעבירות סמים, אלימות ורכוש בגין ריצה שני מאסרים בפועל.

15. משכך הם פני הדברים, שום חלופה בעניינם לא תסכון, ועל כן, הנני מורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

תיק החקירה הוחזר למבקשת.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 14 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.